

FONDATORI:
LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA ÎNTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICĂ A ZIARULUI are numerele: 3-1370, 3-1371, 3-1372, 3-1373, 3-1374, 3-5643.DIRECTORI:
STELIAN POPESCU

Lecția americană

Catastrofa bancară din Statele Unite nu se limitează numai la daunele materiale — estimate la atâtea sute de milioane — pe care le înregistrează economia americană.

Ea are o întindere mai amplă și o semnificație mai profundă decât interesele materiale.

În crăciul bancar de peste Ocean noi vedem o înfrângere a spiritului însuși în care s'a desvoltat viața americană în toate manifestările și realizările ei din ultimele decenii, o înfrângere, dacă voim, a spiritului cultural și civilizației americane, dominată de materialism și mercantilism. Totul în funcție de interes, totul în funcție de producție și de valorificare materială rapidă.

Omul însuși — cu toate aspirațiile și puterile lui de creație — a fost robul acestui materialism, carea scole — de la cele elementare până la cele universitare — cu concursul familiei și al întregii ambianțe sociale, au izbutit să-l imprimă forme de fanatism mesianic.

O civilizație care a expulzat din templele ei zeii apirituali, spre a face loc zeului Mamona, o cultură din care gândirea filosofică și abstractă, iar tesaurul clasicismului au fost substituite prin cultul tehniciștilor și al sportivității, o asemenea civilizație, alungând din sufletul harului cele mai nobile ce au împodobit de-a lungul vremii rasa umană, erau predestinate să cadă în artificio și în dezechilibru.

De aici s'a desvoltat între evoluția crizei din America și aceea din Franța. În timp ce somajul în Franța este foarte redus și nu înseamnă temerile de agravare, Statele americane trăiesc sub presiunea vulcanică a celor 12 milioane de șomeri ai lor. Apoi, Franța n'a acordat în afară credite cu nemulțumiri.

fără control și fără garanții; deaceia poate să suporte mai ușor consecințele insolubile ale unora din statele sau întreprinderile particulare ce-i sunt debitoare. Industria franceză nu s'a lăsat sedusă de curentul supra-încălzirii, care reprezintă azi tot atâtea capitaluri moarte, purtătoare de dobânzi uicioase. Agricultorul francez n'are datorii, pentru că s'a mulțumit pentru conversiuni de creanțe sau pentru devalorizări monetare.

Francii francezi se bucură de-o acceptare aur de aproape 80%. Ei mai are la spate o economie privată cu sarcini suportabile, dar mai ales comora pe care o reprezintă spiritul de economie și de cumpănare al poporului francez.

În plus, impresiunea sfiorătoare a guvernului și a partidelor de a scăpa finanțele statului de deficit bugetar, reușind să găsească mijloace de echilibrare, fără să atingă prea simțitor nici o categorie de interese.

Toate acestea au fost posibile în Franța numai datorită spiritului de cumpănare și de prevedere al poporului francez, spirit care-l un produs specific al rasei și al culturii romano-galice și care l-a împiedecat de-a creia situații ireparabile în economia țării, în contrast cu spiritul de întreprindere tip american, produs al unei concepții materialiste-mercantile asupra vieții, dublat de fronda și de aventură.

Era fatală să sosisea ceașul ispitărilor pentru încreșterii și megolomant, amepții de beștia prosperității înșelătoare.

Cu sacrificiile dureroase pe care le înregistrează în avuții și mai ales în ordii lor, americanii oferă lumii înbeunite de zbuciumul crizei, o mare și nepretențioasă lecție: mizeria și premederea.

Noii turburări țărănești în Rusia

Berlin, 8 (Tel. part.) — Din Moscova se anunță că în regiunea transvolgiana Buzluksk, dealungul liniei ferate Kinel-Orenburg, s'au produs grave dezordini țărănești, la care au luat parte și coloniști germani.

O mulțime de țărani înarmați cu arme, securi și furci a devastat depozitele sovietice de alimente în localitățile Sorocinskaja, Pokrovskaja și altele. În comanele mai departe, situate la 60-100 km. de la calea ferată, țărani răzvrătiți au pus foc la clădirile a 6 gospodării colective.

Dezordinile au durat o săptămână. Autoritățile locale s'au dovedit neputincioase de a potoli turburările, cari au luat proporții amenințătoare. Trupele sovietice din Samara și Sazani, punând în funcțiune cășca mitraliere, cu mare greutate au putut restabili ordinea în zona căii ferate.

Se anunță că în orașul Stavropol, situat lângă Sumara, au așezat clădiri, ocupate de administrații sovietice. Presa locală spune că cele cinci clădiri au fost incendiate.

Japonezii au cucerit ultimul punct strategic din Jehol

— Un general chinez asasinat de soldații săi —

Londra, 9 (Ulstein). — Japonezii au ocupat trecătoarea Kupeiko, punând astfel mâna pe ultimul punct strategic din Jehol, ce se mai afla încă în posesiunea chinezilor.

La Peking și Tientsin s'a declarat starea de asediu. Soldații generalului Chiang So Liang au asasinat la Cingtau pe generalul Chiang Fa Lin, acuzat că a înlesnit japonezilor ocuparea provinciei Jehol.

Plaiurile Albergului (Austria)

Sf. Cristoph, la 1800 m. înălțime

Inapoarea d-lui N. Titulescu în țară

— Declarațiile d-sale asupra chestiunilor internaționale și interne la ordinea zilei —

Crăiova, 8 Martie. Azi, cu ocazia vizitei în țară, venind direct de la Geneva, ministrul nostru de externe d. Titulescu, însoțit de d-nii Neimă și Ciuntu, secretari în legăția română din Geneva.

Intâmpinat la Vellea Chișinău de reprezentantul ziarului nostru, d. Titulescu a rămas, ca au poate primul pe ni-meni, din cauză că era ocupat cu d. consilier tehnic Raicovici, care s'a urcat în stația.

D. N. TITULESCU

Subitoția, spre a-l referi asupra lucrărilor conferinței romano-lugoslave, d. Titulescu, care a dus delegația română de la Belgrad, ultimele instrucțiuni în legătură cu tratativele ce sunt aproape de sfârșit.

După câteva minute, d. Titulescu s'a făcut apariția în vagonul restaurant și, la rugămintele noastre, a binevoit să ne facă declarațiile de mai jos, în legătură cu venirea d-sale în țară și cu ultimele evenimente mai importante:

SCOPUL VENIRII LA BUCUREȘTI
— „Lucrările dela conferința de desarmare, spune d. Titulescu, împiedecându-mă până azi să părăsesc Geneva, am venit acum, pentru câteva zile, la

București, cu scopul de a face o expunere comisiunilor de afaceri strine ale Camerei și Senatului, cu privire la noua pact al Micii Înțelegeri. După ce voi fi aflat părerea parlamentului, guvernul va supune, la un moment ce se va decide ulterior, ratificarea noului acord semnat de M. S. Regelul.”

— Cât timp credeți că rămâneți în țară, d-le ministru, am întrebat apoi.

— „Numai câteva zile, având în vedere importanța negocierilor cari vor fi la Geneva, cu prilejul venirii acolo a d-lui Macdonald primul ministru și sir John Simon, ministrul de externe al Angliei.”

CHESTILE POLITICE INTERNE

— Ce puteți să ne spuneți în privința chestiunilor interne? — „Aștept să-mi daiți dvs. des-lușiri asupra lor, dar fără ca, personal, eu cunosc nimic ce v-ar putea interesa cu privire la ele.”

Reamintind ultimele evenimente dela noi, i-am rugat pe d. Titulescu, să ne spună cum le privește străinătatea.

— „Cred, că străinătatea — răspunde d-sa — a făcut azi o justă proporție a ultimelor evenimente petrecute în România și că consideră că ordinea publică este asigurată în noi.”

— Ce deduceri se pot trage din ultimele audiențe la palat ale unor șefi de partide? am întrebat, în continuare.

— „Cred, că ele intră în viața constituțională normală a unei țări și aceasta mă dispensează de alte comentarii.”

Pe peronul gării de Nord am întâlnit, în întâmpinarea d-lui Titulescu, d-nii Al. Vaida, președintele comisiunii de ministri; Cioacă-Ancu, ministrul plenipotențiar al Republicii, Jean Săba, ministrul Colonizației; de Hantecloșcu, însoțitorul de afaceri al Franței; d-nii ministri generali Simionovici, Ion Lugojanu, Dim. Găstă, d-nii Filăreț, Arion și Grigorescu, miniștrii plenipotențiar; d. Stelian Popescu, fost ministru; d-nii subsecretari de stat V. V. Tilișca, P. Andrei, Gheorgheanu, Arm. Călinescu, D. Puiu Dumitrescu, secretarii parlamentari M. S. Regelul.

D-nii Al. P. Necești, Ralea,

ROMANIA ȘI DESARMAREA

— Ce veți ne aduceți despre desarmare?

— „Conferința intră netăgăduit în faza ei decisivă. Din primul eas, România a arătat de-votamentul ei pentru cauza de-zarmării, dar conform art. 8 din pact, care este fundamentul acțiunii noastre, România cere ca desarmarea să fie realizată concomitent cu securitatea. Ceea ce trebuie relevat e, din nefericire, faptul că sub drapelul dezarmării și sub marea argumentelor tehnice, se dă în realitate o luptă între grupul de state care vor să mențină ordinea politică europeană actuală și grupul de state care vor să o schimbe. Poziția României trebuie să fie una de necontenită veghe.”

— Și acum, pentru a încheia d-le ministru, dați-ne pentru opinia noastră publică o știre bombă.

— Nu pot așa ceva, a răspuns surâzând d. Titulescu. Nu știți că via dela conferința de-zarmării?”

Cu acestea, ministrul nostru de externe a încheiat declarațiile în privința cărora a ținut să ne atragă atenția de a nu schimbăm un singur cuvânt, fapt pe care dealtă îl respectăm cu evlavie.

Discuția a continuat apoi, în mod călăș, pe de plicent, având ca obiect diferite evenimente din îndelungata carieră de diplomat a d-lui Titulescu. Această interesantă cauză a fost întreruptă brusc, la Crăiova, unde câteva sute de cetățeni au venit să salute și să ovale-nize pe cel mai bun fiu al Olteniei.

Ghiulescu

Sosirea în Capitală

Vădăneșcu, Eug. Filotti, Ciuntu, Iatruți, etc., etc.

D-nii Savel Rădulescu și Virgil Potârnică au ieșit la Pitești în întâmpinarea d-lui Titulescu.

D. Puiu Dumitrescu a făcut în gară o comunicare d-lui ministru de externe.

După schimbările de urări de bună sosire, d. Titulescu a plecat din gară cu d. Al. Vaida cu care a avut o lungă convorbire în cursul nopții.

Războiul din Extremul-Orient

Întă cum se prezintă situația: Acum șapte ani, s'a înființat societatea „Luzinele metalurgice din Copsa Mică și Cugir” pentru fabricarea armamentului, cu un capital de 900 mii lei. Prin statutele sale, ea și prin convensiunile încheiate, ministrul apărării naționale își luase obligația să den acestor uzine comenziile pentru armament. Notăm, că societatea „Luzinele metalurgice din Copsa Mică și Cugir”, în vederea comenzilor ce urmasă să-i fie date, s'a utilat cu mașini în perfectă stare și a organizat un personal tehnic necesar executării lucrărilor. TOTUȘI, ABIA ÎN AL 7-LEA AN DE EXISTENȚA AL ACESTOR UZINE, MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE A FĂCUT DOUA COMENZI: una, pentru corpuri de proiectile și alta, pentru reparări de altele în valoare totală de 26.470.000 lei însă din cauza dificultăților financiare, ele au fost executate în condiții foarte grele. Din cauza lipsei de comenzi, turnătorii de oțel a avut o activitate foarte redusă; iar fabrica de tuburi a funcționat neregulat. Exploatarea secțiilor productive, făcându-se în condiții cu totul anormale, activitatea lor s'a soldat cu pierderi.

Notăm apoi, că mașinile Wickers, care reprezintă o parte importantă din activul societății uzinelor Copsa Mică-Cugir, se găsesc de peste cinci ani pe cheiurile portului Constanța, de care guvernul din ultimii ani n'au găsit de cuviință să le transporte din motive de... economie! În ce stare se află, astăzi, acest material? Mai poate fi el utilizat? Specialiștii cred că nu. Iată pagu-

Generalul CHIENG HAI PIENG comandantul forțelor manciuriene

Generalul CHANG HSU LIANG, comandantul armatei chineze din Jehol, care a fugit, abandonându-și armata

Solemnitatea dela liceul „Lazăr”

D. Pedro de Prat y Soutzo, ministrul Spaniei la București (în mijlocul grupului) având la dreapta pe d. Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul”, și președinte al asociației „Amicii Spaniei”, iar la stânga pe d. Cezar Pascu, vice-președinte al acestei asociații, la inaugurarea de Miercuri, a cursurilor de limba și literatură spaniolă (Vedea darea de seamă în corpul ziarului)

Situația industriei noastre de război

— Ce impun interesele apărării naționale —

În zădărnica comisiunii Senatului și Camerei pentru apărarea națională, ținută la ziua de 7 Martie e, s'a propus întocmirea unui raport amănunțit asupra nevoilor reale ale armatei noastre, care armeană să fie îndeplinită cât mai repede și cu toate sacrificiile. D. general Samonovici, ministrul apărării naționale, a declarat că este parizian al apărării industriale naționale; iar d. mareșal Prezan a cerut guvernului să acorde creditele necesare pentru înzestrarea armatei cu armamentul necesar.

Discuțiile angajate în comisiunea apărării naționale sunt folositoare, dacă vor fi urmate de realizări.

Problema importantă, care se pune azi, este situația ec s'a creat industriei noastre de război, din cauza comenziilor în străinătate și înzestrarea armatei cu materialul de război, produs în uzinele și fabricile existente în țară.

După cum s'a spus și în Parlament, de călăia azi nu s'a aplicat programul întocmit pentru înzestrarea armatei; iar uzinelor și fabricilor noastre nu s'au lăsat încă comenzi.

Întă cum se prezintă situația: Acum șapte ani, s'a înființat societatea „Luzinele metalurgice din Copsa Mică și Cugir” pentru fabricarea armamentului, cu un capital de 900 mii lei. Prin statutele sale, ea și prin convensiunile încheiate, ministrul apărării naționale își luase obligația să den acestor uzine comenziile pentru armament. Notăm, că societatea „Luzinele metalurgice din Copsa Mică și Cugir”, în vederea comenzilor ce urmasă să-i fie date, s'a utilat cu mașini în perfectă stare și a organizat un personal tehnic necesar executării lucrărilor. TOTUȘI, ABIA ÎN AL 7-LEA AN DE EXISTENȚA AL ACESTOR UZINE, MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE A FĂCUT DOUA COMENZI: una, pentru corpuri de proiectile și alta, pentru reparări de altele în valoare totală de 26.470.000 lei însă din cauza dificultăților financiare, ele au fost executate în condiții foarte grele. Din cauza lipsei de comenzi, turnătorii de oțel a avut o activitate foarte redusă; iar fabrica de tuburi a funcționat neregulat. Exploatarea secțiilor productive, făcându-se în condiții cu totul anormale, activitatea lor s'a soldat cu pierderi.

Notăm apoi, că mașinile Wickers, care reprezintă o parte importantă din activul societății uzinelor Copsa Mică-Cugir, se găsesc de peste cinci ani pe cheiurile portului Constanța, de care guvernul din ultimii ani n'au găsit de cuviință să le transporte din motive de... economie! În ce stare se află, astăzi, acest material? Mai poate fi el utilizat? Specialiștii cred că nu. Iată pagu-

bele ce s'au adus industriei noastre naționale de război, — fie din cauza unei neglijențe condamnabile, — fie din cauza unor anume interese o-puse celor naționale și care reclamă sancțiuni.

Mașinile Wickers nu s'au aduse, la Constanța, în anul 1928 și valoarea lor a fost de 150.000.000 lei. Cât costa transportul lor dela Constanța la Copsa Mică-Cugir? Circa 3 milioane 300.000 lei!

După înlocuirea directorului uzinelor, ing. Lupan, noul consiliu de administrație și noua direcție au propus de repetate ori ministrului de comunicații să transporte materialul depozitat la Constanța pe contul societății, dar aceasta fiind în imposibilitate să plătească imediat, cererile au fost respinse, ea și când statul n'ar fi avut niciun interes!

Și doar mașinile comandate și aduse la Constanța erau destinate unor uzine, față de care statul și-a luat anumite angajamente în imediat le-

gătură cu înzestrarea armatei noastre cu armamentul necesar!

Cine a avut interesul să lase acel material peste cinci ani pe cheiurile portului Constanța, ca să se deterioreze? Nu sunt oare aceleași persoane, care susțin că uzinele din țară nu sunt utile și nu dispun de personalul tehnic specializat, spre a se face comenzi numai în străinătate?

În realitate, după cum au constatat experții englezi și români în rapoartele lor, uzinele indigene Reșița și Copsa-Mică și Brașov, sunt utile și dispun de personalul tehnic necesar; iar pentru anumite comenzi, există convenții cu uzinele străine pentru trimiterea specialiștilor în țară. Ce ar trebui să se facă acum? Să se revizuiască comenzile făcute în străinătate și să se dea uzinelor noastre posibilități de a executa comenzile de care armata noastră are nevoie.

Serisori din Italia

Viața modernă la expoziția trienală din Milano

de VERAX

Roma, Martie. La 6 Mai viitor, în prezența reprezentanților guvernului italian și a reprezentanților oficiali ai națiunilor cari expun, se va proceda în marea sală al parcului din Milan, la inaugurarea expoziției triennale de arte decorative.

Cea mai mare parte a secțiilor, și în deobște contribuția italiană, vor fi adăpostite în palatul artelor; dar, deși acesta este foarte mare și comod, ar fi imposibil de a expune convenabil toate aporturile internaționale și s'a rezervat o mare zonă a parcului spre a așeza pavilioane, cari vor fi astfel frumos încadrate. Astfel va fi căzul, bunăoară, al expozițiilor internaționale de arhitectură, floricultură și de grădinărie, precum și expoziția căminului care va cuprinde numeroase modele de case complet mobilate și prevăzute cu toate servi-

Una din secțiile cele mai caracteristice a fost rezervată mijloacelor de transport. S'au adunat acolo modele de cabine de transatlantice, aeroplane, dirijabile și alături, o gară foarte modernă în care vor fi expuse cele mai bine concepute vagoane feroviare ale principalelor societăți internaționale.

Secția presei și a artelor grafice va fi în genul ei destul de completă a gazetărilor italiene din epoca napoleonică până în zilele noastre. Tot așa, anumite

Continuare în pag. 2-a

DEPUNEREA JURĂMÂNTULUI D-LUI ROOSEVELT

Dela stânga la dreapta: Hughes, Hoover și Roosevelt

50.000 LEI PREMIU

— Concursul „Universului” pentru cea mai bună lucrare asupra principiului naționalităților —

După cum am anunțat, ziarul „Universul”, cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela apariția sa, a instituit un premiu de 50.000 lei pentru cea mai bună lucrare asupra principiului naționalităților consacrat prin tratatele de

pace dela Versailles, Trianon și Neuilly. Manuscrisele vor fi examinate de un juriu compus din trei profesori universitari și un reprezentant al ziarului „Universul”.

Manuscrisele se vor trimite sub un „Motto” ales de fiecare autor, cu numele în plic sigilat, până la 30 Aprilie 1933, ziarului „Universul”. Manuscrisele pot fi trimise și în limba franceză.

Lei 3.740.000

Cititi.. Veselia

Cinema

30 de zile în Studio

de Sarina Cassvan

Cum am devenit figurantă

Peste drum de la teatru la cinema, există la Paris un restaurant cunoscut tuturor romanilor, care au trecut prin orașul-lumină „Restaurantul Românesc” sau „Restaurant de l'Opéra”.

Vă închipuiți dacă vă închipuiți că restaurantul servește clienților săi numai specialități „din țară”, ca: măsline, telemea, brânză de Braila, mișcile și ardei de post. Ei mai servesc și de burse valorilor, fie ele chiar și artiștii, de trambulină, pentru tot felul de lansări, de piață comercială și de reședință în cerc apropiat familial, a tot ce este, sau a fost românesc.

Patronul, un român expatriat, foarte simpatic, ajutat de soția sa, face onorurile casei cu multă încredere.

De cum ai intrat te înțelegi, plină cu un zambet larg: îți strânge mâna și îți dă un loc preferat, chiar cu riscul de a deranja pe un client, căruia îi spune pe un ton amical:

— Du-te mai încolo, dragă! Aici e locul doamnei. Nu te supăra, Uite, stai lângă domnul X. Poate faceți o „belotă” împreună. „Belotă”, o belotă, lăsați-l să se joace la belotă.

Clienții se cunosc mai toți, iar patronul tăcut pe câțiva dintre ei.

Mie, restaurantul acesta mi-a alungat todeauna proasta dispoziție și mi-a oferit unele prieteni agreabile, dar și unele, care ar fi putut lua în considerare neplăcut.

Totul, patronul nu poate fi tras la răspundere, decât pentru intoxicațiile alimentare. Și de buclăria restaurantului din str. la Michodière nu se plângă nimeni.

Tot acolo poți comanda o duzină de câmăși de amănăse pură, ale căror modele, le are în buzunar veșnicul său de masă, poți avea o blană pe o mîncă toată dela un bășar român, care se întoarce în țară, un automobil de ocazie, „marcă rară” dela expoziția din 1930, un film de scurt metraj. Poți lăsa pe domnul a cărui adresă n'ai găsit-o în anuarul vă dau o costă de puerel cu salată verde, sau o friptură de vacă.

La restaurantul românesc îți poți îndeplini dorințele cele mai îndrăznețe. Poți încheia o afacere strălucită, te poți căsători, sau dacă ești pentru unirea liberă, îți poți găsi un amant care să te adore.

În restaurantul românesc mai am un prieten: pe Munteanu, un fost învâtor de prin Oltenia, care în timp ce mă servește, mă întreabă distras: — Ce ai mai scris, conșă?

Am citit ultimul dv. raportat din „Ilustrațiunea Română”. Să costă de puerel cu salată verde, sau de vacă?

— Dă-mi de vrei tu, Munteanu! Munteanu îmi aduce cea mai frumoasă costă și-mi strecoară odă cu lacrimi, o carte.

Faceti-vă rog o dedicație, pentru domnul dela masa din colț.

— Dar nu-l cunosc.

— Ce are de-a face! A cum-parat o carte de a dv. și i-am spus că-l „fac roșu” de o dedicație.

Lui Munteanu nu-i poți refuza nimic. E un băiat admirabil.

El îmi caută cașă, când am nevoie și tot el află adresele pe care nu le găsesc.

Cum îl chiamă pe domnul dela masa din colț?

— Mironescu.

— Bine!

Stiloul merge singur. E deprins cu eternele „omagi din partea autorului”.

Munteanu e fericit.

Românii cari vin în restaurantul acesta sunt de două categorii: cei stabiliți la Paris, cari nu mai știu românește, cari și-au schimbat numele din „Fischer” în „Fauchol” și au orăsoare de români. Adaptați tuturor obiceiurilor francezești, exagerează și privește la compatrioții lor, ca la niște rude sărace, cu care și-e rușine să lege în lume.

Au mai todeauna un „Paccard”, un câine lup, o amantă dela „Folies Bergères”, relații în lumea politică și financiară, iar când vorbesc de ministru Herriot.

trebuie să te deprinzi cu mâncările lor!

— Ce faci? Nu-mi dai un cuțit și o furculiță?

— Scuzăți, domnule, — artiștii nu se mănâncă numai cu mâna.

Noul venit roșește și nu prea știe bine ce să facă, dar Munteanu îi vine în ajutor.

— Îmi dai voie să vă prepar sosele? Românul respiră ușurat.

— Se înțelege! Ce mai stai, nene?

Cu o răbdare de mamă grijelnică, Munteanu toarnă untdelemn, îl amestecă cu oțet și cu muștar, apoi rupe prima frunză, o moale în sos și se prefăce că o gustă. Vedeți dv. dacă nu este prea „scur”? Chelnerul a călcat eticheta, dar onoarele clientului e salvată!

Peste două luni aceiași compatriot îți va vorbi franțuzește rînd pe „r”, te va tupa de „un pot” și îți va spune cu aer protector:

— Dacă ai nevoie de ceva la „Comedia Franceză”, sunt bine cu toată lumea de acolo.

Intro-ți și-a nimerit la masa mea, domnul V. „fac-totum” la unul din marile studouri cinematografice pariziene. Patronul mi-l prezintă.

Domnul V. e unul din români stabiliți la Paris, dar nu se putea să spună mare lucru despre firea lui. Cred că nu s'a adaptat în sensul celorlalți români, stabiliți la Paris, dar e viață lumea, în genere. Vorbește monodislab. Salută, fără să aștepte răspunsul și dispăre, parcă s'ar teme să nu-l adresezi cuvântul.

Poate că e timid, poate că a fost prea mult desamăgit de compatrioți.

Îmi exprim dorința de a pătrunde în studio pentru un raportat din viața figuranților și a mă integra în această viață.

— Nu mă privește ce vrei să faci în studio! Eu te voi convinge la primul film ce se va turna.

— Ca figurantă?

— Ca figurantă?

— Ce va trebui să fac?

— Ce face toată lumea.

D. V. scoase agenda și notă numele și adresa mea; mă notă scurt și pleacă.

Îmi închipui că era o farsă, așa cum fac românii „parizianiști”. Întrebai totuși pe patron: Domnul acesta are vre-o treabă la studioul Pathe Natan din Joinville?

— E mâna dreaptă a directorului.

— Se poate pune tenei pe cuvântul lui?

— Ce pe cravachele! Zămbi, acceptă, dar începutul toți să cerceze stăruie curierul cu atenție.

A doua zi, nimic, a treia zi, iar nimic, a patra, tot așa.

Incepusem să uit de fagăduială și să-mi organizez săptămâna, așa cum se organizează la Paris. Cu date și nume în agenda. Dar când mă așteptam mai puțin, mă pomeni cu „un pneumatic” cu en-telul studioului cu prețina.

Îată-l!

— Dar bietul lor stomac nu se mulțumește cu „Vol au vent” cu „bouchées à la reine”, nici cu „rable de lapin” — și vin regulat la „sarmale” și la „rață pe varză”.

— Munteanu, donnez moi ce plat roumain! Tiens, foubie completément. Voyons, Monsieur Fauchol, sarmale!

umeri, în totuși veți?

Portarul și valetul de serviciu abia s'au trezit din somn. Căruta unui lăptar se opri în fața casei. Prin vecini băștii de prăvălie curățau vitrinele magazinelor. Din cafenele tăneau puhoale de leșe. Se spălau leșele, în timp ce pe trotore, chelnerii rânduiau mesele.

La oficiul poștal din colțul străzii, factorii se împărțeau pe cartiere.

Respiră adânc un aer nou, aerul încă proaspăt de dimineață! Mi se aduse un taxi.

— La Folies Wagram! strigă către șofer, care mă privi lung.

Se va fi întrebând desigur: Ce caută o doamnă în toaletă de seară, într-o sală de teatru, la 7 jum. dimineață?

PRIMA ZI DIN NOUA MEA CĂRIERA

Magina se opri în fața teatrului.

Scoborînd îmi dădău seama că solessem prea de vreme. Într-într-o cafenea modestă și cerul o cafea cu lapte, pe care o sorbi în picături. Dar cor-

mului lui. Erich Maria Remarque: „Pe frontul de vest, nimic nou”.

Sunt în acest film scene de un dramatism zguduitoare, care culminează cu aceea a solidității îneduit de groază care se prăbușește, în mijlocul unui atac, strigând: „Au secours, un assassin des hommes”.

O interpretare numeroasă și aleasă în frunte cu Charles Vanel și Pierre Blanchard însuși, acest film admirabil.

Spectacolul se încheie cu o revistă foarte reușită jucată de un grup de talentați actori.

Utilizând primul scenariu al acestui film, care s'a prezentat acum câțiva ani la noi în versiune mută, Henry Roussel a realizat un film admirabil, a cărui acțiune se petrece în timpul lui Napoleon al III-lea.

Imagini minunate din Sepilla sunt aduse de Roussel în acest film, al cărui rol principal îl deține Raquel Meller, care, după atâtea timp își face reîntoarcerea în cinematograful.

Ceece caracterizează pe această înclinație artistică și că rămâne profund omenească în aproape toate împrejurările și joacă mereu

„Mephisto” e una din cele mai reușite producții ale ecranului francez. Acest film — care a obținut un succes enorm în Franța și în Belgia — constituie o revenire la tradiția strălucită a filmului de aventură. Era logic ca ecranul francez — care obținuse cele mai mari succese, în vremea filmului mut, cu acest gen — să fie primul care să revie la el.

Rămănea de văzut dacă publicul nostru — care are o vâdită preferință pentru genul operetel, chiar dus până la epulzare, de producătorii germani — va primi cu același entuziasm această încercare nouă. Și trebuie să mărturisim că cele mai optimiste așteptări au fost depășite. Rare ori cinematograful „Trianon” a adaptat un public mai numeros și mai entuziast.

„Mephisto” a obținut din prima zi, o primă din cele mai bune.

E drept că toate elementele de succes se găseau adunate laolaltă. Un scenariu semnat de Arthur Bernède, maestrul romanului politist în Franța, o regie condusă de celebrul detectiv american Nick Winter, o interpretare fără cusur, în frunte cu René Novarre și o realizare meșteșugărie aleasă.

Producătorii francezi au luat toate măsurile ca să a-

șoare?

Nu înțelegem limbajul, cu care m'am familiarizat abia mai târziu și-l priveam cu un aer semididol.

Polo, așa-l spunea bătrânul acesta ușor, mi se pare ochișori. Înțeleg că eram „nou”.

Convocarea d-tale, domnișoară!

Aha! Bănușam! mormăi el, ca pentru sine. Apoi îmi arătă o ușă laterală.

D-ta nu intri cu toată lumea. Pe aici, te rog! Convocarea rămâne la mine.

Întrei pe ușa arătată, uitându-mă cu jind, la bietul albastru, singura mea justificare, rămășiță în mână din neîncredere.

Cronica filmului Cinematografe „Capitol” și „Roxy” „Cântecul vieții”

Acest film care e un tmn închinat vieții e realizat de Aleris Granoski, unul din cei mai de seamă regiști actuali. Nașterea, dragostea, maternitatea și despartirea, iată acțiunea, care se desfășoară în imagini de un efect unic. Sunt, în acest film, câteva episoade impresionate printre cari nașterea unui copil — episod care cu tot realismul său e de o perfecțiune artistică desăvârșită.

Arbet Mog și Margot Fera sunt protagoniștii acestui

Cinematograful „Vox”: „Crucile de lemn”

Iată un film care s'a relovat cu un mare succes și care poate fi considerat ca una din cele mai bune producții franceze de azi.

„Crucile de lemn” e un film de un dramatism zguduitoare, care culminează cu aceea a solidității îneduit de groază care se prăbușește, în mijlocul unui atac, strigând: „Au secours, un assassin des hommes”.

O interpretare numeroasă și aleasă în frunte cu Charles Vanel și Pierre Blanchard însuși, acest film admirabil.

Spectacolul se încheie cu o revistă foarte reușită jucată de un grup de talentați actori.

Cinematograful „Regal”: „Pijama Doamnei”

Filmul acesta e o nostimă comedie muzicală realizată de Reinhold Schunzel.

Acțiunea se învârtă în jurul unei neînțelegeri între doi soți ca apoi să se termine în chipul cel mai multumitor. Ca spectacolul să poată avea intactă surpriza desnoământului, nu vom povesti subiectul, mărgindu-ne doar să relevăm interpretarea, care e cât se poate de corectă. Renate Müller în vâdit progres față de filmele anterioare în frunte cu „Secretara particulară”, cântă cântecul cuplului agreabil, iar George Alexandru are un joc sobru și elegant.

Nu trebuie să uităm pe Ida Wurt care e de o rară originalitate și pe inenarabilul

Utilizând primul scenariu al acestui film, care s'a prezentat acum câțiva ani la noi în versiune mută, Henry Roussel a realizat un film admirabil, a cărui acțiune se petrece în timpul lui Napoleon al III-lea.

Imagini minunate din Sepilla sunt aduse de Roussel în acest film, al cărui rol principal îl deține Raquel Meller, care, după atâtea timp își face reîntoarcerea în cinematograful.

Ceece caracterizează pe această înclinație artistică și că rămâne profund omenească în aproape toate împrejurările și joacă mereu

„Mephisto” e una din cele mai reușite producții ale ecranului francez. Acest film — care a obținut un succes enorm în Franța și în Belgia — constituie o revenire la tradiția strălucită a filmului de aventură. Era logic ca ecranul francez — care obținuse cele mai mari succese, în vremea filmului mut, cu acest gen — să fie primul care să revie la el.

Rămănea de văzut dacă publicul nostru — care are o vâdită preferință pentru genul operetel, chiar dus până la epulzare, de producătorii germani — va primi cu același entuziasm această încercare nouă. Și trebuie să mărturisim că cele mai optimiste așteptări au fost depășite. Rare ori cinematograful „Trianon” a adaptat un public mai numeros și mai entuziast.

„Mephisto” a obținut din prima zi, o primă din cele mai bune.

E drept că toate elementele de succes se găseau adunate laolaltă. Un scenariu semnat de Arthur Bernède, maestrul romanului politist în Franța, o regie condusă de celebrul detectiv american Nick Winter, o interpretare fără cusur, în frunte cu René Novarre și o realizare meșteșugărie aleasă.

Producătorii francezi au luat toate măsurile ca să a-

șoare?

Nu înțelegem limbajul, cu care m'am familiarizat abia mai târziu și-l priveam cu un aer semididol.

Polo, așa-l spunea bătrânul acesta ușor, mi se pare ochișori. Înțeleg că eram „nou”.

Convocarea d-tale, domnișoară!

Aha! Bănușam! mormăi el, ca pentru sine. Apoi îmi arătă o ușă laterală.

D-ta nu intri cu toată lumea. Pe aici, te rog! Convocarea rămâne la mine.

Întrei pe ușa arătată, uitându-mă cu jind, la bietul albastru, singura mea justificare, rămășiță în mână din neîncredere.

Mă împedica de frânghi, a-parate și reflectoare.

Pe bietul de convocare era soră: „Întrebați de d. E.”.

Din Hollywood

de MOLIE MERRICK

Istoria contemporană de toate genurile constituie cel mai sigur succes pe care l-a întâmpinat vre-odată cinematograful. Paralel cu cererea de biografii, autobiografi și scrieri tehnice și istorice ce se constată azi în bibliotecile publice, — opere care intră în multe pe aceea de ficțiune, — iată și filmul de istorie contemporană — cu tablourile sale rapide și de un impresionant realism, ce redă în scurtul răstimp de două ore evenimentele cuprinse într-un copios volum.

Nu importa care e istoria scrisă a Rusiei, istoria Romanovilor va rămâne în memoria marelui public așa cum o redă filmul „Rasputin”. Realizatorii lui recunosc sincer că s'au departat adesea de adevărul istoric, uneori fiindcă unele dintre principalele personaje trăiesc încă și n'ar fi cu putință să se reînnoieze evenimentele așa cum s'au petrecut în realitate. Apoi, în interesul acțiunii chiar s'au făcut mici schimbări. Dar asta n'are nici o importanță. Studioul prezintă un film istoric care constituie cel mai ales gen de distracție. Istoria ultimelor zile ale Romanovilor e foarte vagă; așa zisele povestiri autentice se contrazic absolut între ele. Dar, un astfel de film va face o adevărată operă de educație, căci va da la mii de oameni, cari nu s'ar osteni nici odată să citească istoria acestei familii imperiale stăpânitoare de calugărul Rasputin, o idee neprețioasă despre unele evenimente și împrejurări care au format istoria contemporană.

Optzeci la sută din tinerele fete care caută să intre în cariera cinematografică nu reușesc din pricină că n'au vocea antrenată, sau mai bine zis, educată.

Louis Weber, prima femeie care a regizat un film și una din cele mai de seamă autorități în lumea cinematografică, își spune mai deunăzi că pe când era la studiourile „Universal”, în calitate de „călăuză de talente” a avut prilejul să examineze două sute cincizeci de fete care veneau dela școli de artă dramatică, școli de dans de caracter, universități, de prin trupe de teatru, sau dela agenții teatrale, dar care n'aveau nici un fel de antrenament în ce privește vocea.

Fete cu figuri și corpuri frumoase par capabile să exprime emoții, dar când descehid gura strică tot efectul.

Până pe la 1928 o începătoare putea fi ridicată la rangul de „star” într-un singur film. De când cu filmele vorbitoare însă, acestea nu mai e cu putință. Aceasta e chiar una din principalele cauze pentru ce studiourile n'au mai găsit talent noi în ultimul timp. Faptul că vocile sunt defectuoase nu e vina tinerelor candidate căci puține au avut purtina și milioarele materiale să și le desvolte.

Un alt defect al majorității acestor candidate e lipsa de rafinament al culturii și a felului de a se prezenta. Patruzeci la sută nu știu să se „joc”, sau să meargă.

Dar, aceste defecte sunt mai ușor înlăturabile și, în definitiv, producătorii nu se pot aștepta să găsească material perfect. E incontestabil că nici o Greta Garbo, o Crawford sau Norma Shearer, de pildă, nu erau perfecte când au început și acei cari le-au urmărit cariera au putut constata progresele pe care

le-au făcut.

Când ne gândim însă că din două sute cincizeci de fete examinate cu cea mai mare atenție n'au fost alese decât douăsprezece, care prezentau posibilități de a deveni ceva, după mult antrenament, ne dăm seama că, în ziua de azi, a intra în cariera cinematografică începe să fie tot atât de greu pentru tinerele fete, cât și pentru faimoasa cântărea din legenda de a trece prin urechile acului.

Contrar celor ce se afirmă pasivă Marlenei Dietrich pentru costumul bărbătesc nu a fost prea contagioasă la Hollywood. Aceasta s'a putut constata acum câteva săptămîni cu prilejul unei serate date de soții Frank Morgans în onoarea blondei vedete și la care toate femeile treburau să apară în costume bărbătești. Numai vre-o câteva s'au riscat să poarte pantaloni, guler și cămași tari, celelalte au recurs la tot felul de compromisi și, Carmelita Gerachy apărând în pantaloni lungi de „celofan” prin care se vedeau alți mai scurți, de

lenjerie, a obținut cel mai sincer succes.

Iată deci, încă o dovadă că frumosele din Hollywood nu renunță așa de ușor la feminitatea lor.

Seria economiilor în țara gelatinică nu s'a epuizat încă, din pătrivă. Pe lângă scaderile de salarii, regiștii s'au văzut puși în fața a tot felul de restricții, care îi opresc de a se mai lansa, ca pe vremuri, în cheltuieli exorbitante, care apoi, se dovedeau inutile.

Decorurile, între altele, vor fi astfel construite, în cât să poată servi și în alte filme, fără să fie recunoscute.

Carderolele vor fi mai puțin somptuoase și, cine știe, poate și mai de bun gust.

În tot cazul, Hollywood-ul cunoscut pentru extravaganțele sale, care de multe ori ne făcuseră să râdem, e aproape tot atât de comic acum, când se străduiește din răsputeri să rețină pe picioare finanțele sale rău zdruncinate.

Copyright by Universul and the N. A. N. A.

Cinematografe Select și Boulevard-Palace: „Suzane Lenox”

Acel cari au așteptat cu nerăbdare acest film al Greta Garbo n'au fost desigur decepționați. Mai mult ca ori când celebra artistă a reușit să reînnoieze ca cea mai desăvârșită vedetă a ecranului. Cu milioane de o simplitate ultimă are știe să exprime sentimentele cele mai complicate, suferințele cele mai aprige ce se pot da în sufletul unei femei.

În Suzane Lenox, Greta Garbo are încă odată prilejul să dovedească celor cari o admiră de acută, se aștepta să nu reușesc din pricină că n'au vocea antrenată, sau mai bine zis, educată.

Louis Weber, prima femeie care a regizat un film și una din cele mai de seamă autorități în lumea cinematografică, își spune mai deunăzi că pe când era la studiourile „Universal”, în calitate de „călăuză de talente” a avut prilejul să examineze două sute cincizeci de fete care veneau dela școli de artă dramatică, școli de dans de caracter, universități, de prin trupe de teatru, sau dela agenții teatrale, dar care n'aveau nici un fel de antrenament în ce privește vocea.

Fete cu figuri și corpuri frumoase par capabile să exprime emoții, dar când descehid gura strică tot efectul.

Până pe la 1928 o începătoare putea fi ridicată la rangul de „star” într-un singur film. De când cu filmele vorbitoare însă, acestea nu mai e cu putință. Aceasta e chiar una din principalele cauze pentru ce studiourile n'au mai găsit talent noi în ultimul timp. Faptul că vocile sunt defectuoase nu e vina tinerelor candidate căci puține au avut purtina și milioarele materiale să și le desvolte.

Un alt defect al majorității acestor candidate e lipsa de rafinament al culturii și a felului de a se prezenta. Patruzeci la sută nu știu să se „joc”, sau să meargă.

Dar, aceste defecte sunt mai ușor înlăturabile și, în definitiv, producătorii nu se pot aștepta să găsească material perfect. E incontestabil că nici o Greta Garbo, o Crawford sau Norma Shearer, de pildă, nu erau perfecte când au început și acei cari le-au urmărit cariera au putut constata progresele pe care

le-au făcut.

Când ne gândim însă că din două sute cincizeci de fete examinate cu cea mai mare atenție n'au fost alese decât douăsprezece, care prezentau posibilități de a deveni ceva, după mult antrenament, ne dăm seama că, în ziua de azi, a intra în cariera cinematografică începe să fie tot atât de greu pentru tinerele fete, cât și pentru faimoasa cântărea din legenda de a trece prin urechile acului.

Contrar celor ce se afirmă pasivă Marlenei Dietrich pentru costumul bărbătesc nu a fost prea contagioasă la Hollywood. Aceasta s'a putut constata acum câteva săptămîni cu prilejul unei serate date de soții Frank Morgans în onoarea blondei vedete și la care toate femeile treburau să apară în costume bărbătești. Numai vre-o câteva s'au riscat să poarte pantaloni, guler și cămași tari, celelalte au recurs la tot felul de compromisi și, Carmelita Gerachy apărând în pantaloni lungi de „celofan” prin care se vedeau alți mai scurți, de

lenjerie, a obținut cel mai sincer succes.

Iată deci, încă o dovadă că frumosele din Hollywood nu renunță așa de ușor la feminitatea lor.

Seria economiilor în țara gelatinică nu s'a epuizat încă, din pătrivă. Pe lângă scaderile de salarii, regiștii s'au văzut puși în fața a tot felul de restricții, care îi opresc de a se mai lansa, ca pe vremuri, în cheltuieli exorbitante, care apoi, se dovedeau inutile.

Decorurile, între altele, vor fi astfel construite, în cât să poată servi și în alte filme, fără să fie recunoscute.

Carderolele vor fi mai puțin somptuoase și, cine știe, poate și mai de bun gust.

În tot cazul, Hollywood-ul cunoscut pentru extravaganțele sale, care de multe ori ne făcuseră să râdem, e aproape tot atât de comic acum, când se străduiește din răsputeri să rețină pe picioare finanțele sale rău zdruncinate.

Copyright by Universul and the N. A. N. A.

ORADEA

SE — Păzescu Ioan și Păzescu
Alexandru, din com. Episcopria,
trecând pe tosea, au intrat în
curtea unei case din comuna
Păuleu ca să intrebe care drum
duce la Oradea, când acolo era
o bifurcare de șosele.

În orădă, un copil a asmu-
țat câinii contra lor. Încălșă
câinii și au fugit. Când au
câștigat, au văzut copiii. Ne-
câștigă au luat copiii la bătaie.
Atunci a venit o fată zăvălan-
du o lopată și i-a smogit în bă-
tăi pe amândoi. Fata se numește
Vilma Fintă.

Sătenii au dat fata în jude-
cată și procesul s-a dezbătut la
tribunalul din Oradea. Fata a
declarat că a văzut doi străini
cum bat pe fratele ei, în orădă
lor. La scîrbit, epăscopii și i-a
bătut așa cum a putut ea. Tribu-
nalul a achislat-o.

INVAZATORII TRĂDĂ DE SA-
TĂ. ÎNTEHRUCĂ LA FINTA
TINTEA ȘI TAPETA. COBŢA
LA ȘCOALA — Jandarmii a-
u înținat parchetul pe Anton
Heller, Alexandru Lakatos și
Gavril Vici, din com. Budol,
pentru că au bătut grav pe in-
văzătorul din satul lor.

În valoare de 90.000 lei,
depozitate la Banca
domiciliată în str. Otten,
mama autorului prin
furtului și la serviciore
din strada Ciordas.

Deia aceste femei, și
să autorii furtului sunt
Hirein și un oarecare
can, au dispărut din loc
unde se făcea amflicare
cu oscarul Osarhan și
Chiovas și Chis.

SCHIMA — În ziua
Martie a fost un au
scrimă, organizat de
aportiv „Crizan”.

Asatul s-a ținut în
cical al clubului, din hotel
lace”.

Au participat d. gene-
liad Constanin, ofiterii
noștri și capii autorității,
poi un public select și nu
la.

La aval, au luat parte
Andrei Kambos, din club
„Conele Tissa și
(Unearia); Aladar Gecse-
soc sportivă M. A. C.
rial; George Hanta, d-
bul atletic (Club); d-na
la 97000, maior Con-

invățătorii a pretins părinților să-și trimită copiii la școală, căci alfel va fi alit să-l amenințe.

IDENTIFICAREA AUTORILOR UNUI FURT — Am scris

la timp de pre spargerea comi-
să la locuința d-ului Rozenfeld
Mauriciu, din strada Pasteur
nr. 21.

Peștea făcând cerețelări, a

BRĂȘOV

**S'A GAST CADAVRUL UNUI
"UNIST".** — Topindu-se zăpco-
ile și pe munte, s'a descoperit la
Poiana Brașovului, pe muntele
Seul, un cadavru omeneșc,
într-un pulețariu. Cerețelări-
le făcute de peștea au stabilit
că este al unui turist, care a
fost surprins de vîscite him-
nă trecută gîndindu-și astfel mor-
tea sub zăpădă.

CRIMA DIN IMPRENDENTA. —
Tănărul Gh. Tîtes, voind să
urete un revolver, la un mo-
ment dat acesta s'a descălecat.
Ghentele a mînatu în unutul
d-ului servitorilor Catalina
Ambras. Victima a fost trans-
portată la spitalul Mîrsoșcu din
Brașov, iar imprudentul crimi-
nall arestat.

D. comisar ajutor Dimitriu
face cerețelările spre a stabili
dacă a posădat autorizație de
port armă.

PRĂȘTIE

TARGUL DE PRIMĂVARA. —
Rezumitul larg de țară, nu-
mit "de primăvară" se va ține
pentru vite la 11 Martie, iar
pentru mărfuri la 14.

**INSALAREA NOULUI
SILIU COMUNAL.** — După
a fost la primărie locu-
larea noului consiliu co-
Socuminate s'a ținut în-
zența prim-pretorului și
merosilor intelectualii din
Silu.

Conșilierii au depus jur-
mînt de credință, apoi s'au
celelalte formalități.

Primar al comunită a fo-
d. Butean Loan, comi-
minister.

Cea mai mare parte
considerei sunt liberali.

Sperăm că noul consiliu
ocupa serios de treburii
muni.

Somscuța Mare, desi un
tru românesc, renumit, în
mul timp, de cauza vi-
cu care a fost cîntărit la
de dorit. Locuitorii se plă-
diferite nevoi și nimeni
ascuță. Afară de aceea
podăria comunită a fost
cu prea puțină atenție.

să vedem în fiecare an
lucrării edililor, observă
în plus pentru străni e
complet desfundate. Iată
ai tebu să se stingă
rîos noul consiliu.

CONDAMNAREA A

SEDINTA. — În sala festivă a primăriei s'a ținut sedinta lunară a consiliului comunal, care a dezbătut diferite probleme în legătură cu administrația comunității. D. Bandy referă

apropo situației acestor lei, care se prezintă astfel: în total, lei 1.836.297 lei, eiși lei 3.778.447 lei. Se aduce în numărar 57.820 lei. Se aprobă fără nici o modificare regulamentul abatorului comună, în vânzarea prin licitație publică a terenului primar, din s.c. Mădăraș. Se aprobă inventarul comună și anume: câștigri în valoare de 3.217.000 lei, 5842 jug. de pădure, în valoare de 325.400 lei, teren arabii 50 jug. 273.555, iar valoarea mobilă 731.300 lei. Sunt urmăriți d-nii primar V. Finciuș și dr. David Ștefan, din consiliul azilei de bătrâni „Ștefan, n.a.". Referitor la vânzarea a circa 1250 m. c. lemn de alejar se aprobă vânzarea lui „I. N. Ghibulnicu cu 197.500 lei. Conducătorul Lăcășia face o interpellare asupra chiriei casarilor școlare, pentru care primăria încasează 20 lei pe lunar și sunt locuitori, care au plătit timp de 10-15 ani această chirie și nu s-a amortizat nici un centul, lor. Cere reducerea platii, curentului care astăzi este de 18 lei lun. D. dr. K. Kovacs, alături de primar, va răspunde în prima ediție, după ce va lua datele necesare dela unită.

CULTURAL — În sala festi- va a primăriei s-a ținut o frumoașă și reușită serbare organizată de „Aslra". A vorbit d. Ioanid despre „România în ju- fa păcii și a tratatelor de pace".

A urmat un program artistic variat și oros.

PETROȘANI

PERICOLUL INUNDATILOR
În urma topirii zăpezilor și a

apăsătoare ploamie rapte, n-ai să dai la un me- melu, plângându-se mela, a murit pe neașteptate un bătrân și sa- suspecta această moarte, mai jandirni, cari cu- me criminal să-și mănu- sepa.

Procesul a venit astăzi în ziua de 3 Martie, în pletul d. lui Popu-Bocan, se afla la tribunalul de Mare.

Fotoliul ministrului p- fost ocupat de d. procuror Neghi, iar apărarea sus- de d. avocat Zăcu.

Criminul nu și-a mi- sat bestiala lui crimă, în- zozat spunând că feme- fiind violată, ei a căușe pederacție, dar nu a a o...

Tribuna l-a condamna- frângându-l Gărgara la- munda dinică. Parchetu- eut apel.

ALTE CRIME — Tot- complet a mai judecat- toarele crime: Pe Paul- din colonia Drăganșii Lung, condamnatul la- temință grea, pentru că- se la ceartă cu sătenul- lui din aceeași comună, l- cu lovituri de topor.

Pe Vasile Vasile, din- Mocira, la 4 ani temință- că a ucis un par pe s- său Filip Vasile.

La un an temință pe- reanu Ion din Trăp, care- vi cu cușind, căușându- i- ta căsătoriei oros- din aceeași comună.

Totă aceste din, urm- tate în ast fapt de- curor Ion Popu-Bocan.

SPORTIVE. — În vederea u-
nel mai bune formări a o-

ului sportiv „Iuliu” din localitate, conducerea acestui club a angajat pe cunoscutul fotbalist român Barbu, Drecin și Gueden dela „Gloria C. F. R.” Arad și Cosma dela „Olimpia” Arad.

Mari sfocări deșene și conducerea noului grupuri sportive „Farângu C. F. R.” pentru învingerea un echipe de fotbal care a stea la nivel cu reputata echipă „Iuliu”.

E primul an în care publicul sportiv din Petroșani va avea ocazia să vadă matineuri de fotbal mai interesante.

CONSTITUIREA CONSILIULUI COMUNAL DIN PETROȘANI
Duminea s'a constituit consiliul comunal din Petriș.

Prezidat de lista socialisă a localității, în care s'au înscris 16 de, din majoritatea, sta ajutori de primar, cât și membrii delegații permanente și al comitei consilierilor, au fost aleși dintre social-comuniști.

Miercuri seara, la ora un autobuz al soc „Autoport” din Cluj, care facece între Cluj și Bistrița, cu soferul Ioan Chivănă, a turnat întrun span lăndul din notatru com. So-

În autobuz, erau vre-o lațuri dintre cari Măcel din Dej, Ocar Musler din Cluj, soția avantații mos Eugen din Dej, Egarzi, Adolf Natas, Franz troviel din Gherla și V din Bistrița, au fost ocupat de elocurile fereșteror zului. Au fost pașăși la poliza cercetării cauzele cidentului.

-X-

